

Výkonost studentů při česání se rok od roku zlepšuje, dobrá kázeň, dobrá práce. Předpokládá to ovšem svědomité, snaživé a uvědomělé vedoucí a takových bývá většina.

JZD má v chodu od dubna do listopadu kuchyni s jídelnou pro brigádníky, družstevníky a ostatní zaměstnance. Oběd je za 2,50 Kčs a jsou s ním všeobecně spokojeni. Pracují tam 3 kuchařky. V sezoně chmelové stravují na 3 300 lidí. Stravování je dobře organizováno, všechno až na chmelnice dodává se včas, jak strava, tak nápoje. Zrovna tak zásobování sušičů chmele a ostatních bylo bezvadné.

V sezoně chmelové pracovalo v kuchyni na 30 pomocnic s mladým kuchařem, který vystudoval čtyřletou kuchařskou školu, a proto svému úkolu dobře rozuměl. Stravování a napájení česačů na chmelnicích vyžaduje dobrou organizaci rozvozu jídel a nápojů. Je proto zaměstnána celá řada povozů a traktor s 2 nebo 3 osobami, které jídlo a pití rozdělují.

Pro kulturní uspokojení studentů a studentek je denně otevřeno kino, koncertuje dvakrát týdně kapela nebo hraje k tanci na parketu venku. Bývají i akce Československého svazu mládeže nebo estrády.

Chmelařský štáb má přesný seznam jednotlivých ubytoven, přehledný záznam, kde v kterém čp. každá škola bydlí, kteří studenti tam spí. Vždyť jinak balíčky, dopisy nebylo by možné doručit, ba jinak by nenalezli je ani rodiče, kteří za nimi přijíždějí. Tak štáb zbraňuje zmatkům. Štáb denně sleduje výsledky jednotlivých skupin, večer vyhláší jaký je průměr načesaných čtvrtek té a oné skupiny, určuje denně nejlepší i nejslabší jednotlivce podle množství načesaného chmele.

Česači v posledních letech přijedou během tří dnů. Jinak nezvládla by se ani doprava a ani ubytování. V každém z těchto tří dnů přijede zvláštní vlak a přiveze tak tisíc lidí. Ti už jsou rozdělení na skupiny a pro každou skupinu je určena předem místnost. Ubytovatelé přidělí hned každému příkrývku, prostěradlo a koš na česání. Předem je určeno, kde večer jednotlivé skupiny, v kterém čísle popisném totiž, dostanou večeři. Ve dne strava dováží se za nimi na chmelnice.

Do kanceláří místního národního výboru (dodatečně připsáno: 15. září 1968) ubytován byl chmelařský štáb a pro potřebu MNV vyhrazeny 4 místnosti v 1 poschodí, které se uvolnily po smrti bývalé majitelky domu čp. 124. Dvě místnosti z nich jsou kanceláře, 1 pokoj za archiv, protože dosud byl v poměrně vlhkém sklepě, a čtvrtá místnost, ta největší, se bude používat jako zasedací místnost. Vejde se do ní při zasedání 60 lidí.

Během roku 1958 odstraněn byl starý železný most nad Hájevským potokem na silnici mezi Kolečovicemi a Kněževsí, hned za

Stravování

Kuchyně

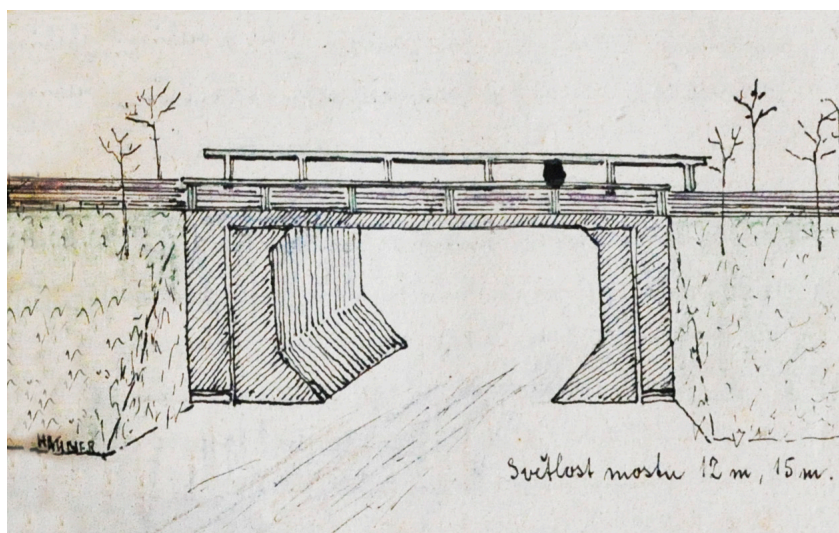
Kultura

Štáb

Doprava

Nové místnosti MNV

Nový most

Nový most přes Hájevský potok

posledním domkem Frant. Šímy čp. 115. Na starém mostě bývala tabulka s výstrahou „Největší nosnost 30 q“. Přejížděla však po něm mnohem těžší vozidla, často a delší dobu již autobusy s 60 i více lidmi. Most byl starý 105 let. Jen omylem se tvrdilo: „Tento starý most, jak se soudí, je asi 70 let starý. Nikde není zaznamenáno, kdy byl stavěn.“ Jeho pilíře byly z kamenného zdiva a byly tak pevné, že musily být roztrhány za pomoci vojska. Na místě starého mostu zřizoval se nový, betonový most s velkou a neomezenou nosností. Stál 470 000 Kčs. Pracovalo se na něm čtyři měsíce. Z kněževských to byl Josef Kučera z čp. 162 a Emil Havránek z čp. 240. Po dobu stavby mostu přejíždělo se po dřevěném prozatímním mostě vystavěném za 40 000 Kčs.

Provedení mostu

Je to nový způsob stavby, říkají „kyvadlový“ nebo „kloubový“ most. Je prý to první takový most v Čechách. Před tímto vystavěn byl takový na Slovensku. Jsou to 2 betonové hranolovité pilíře, které nesou na válečkách mostovou vrstvu zatíženou dvěma visícími hranoly, jež nejsou napevno spojeny se zemí, dotýkají se jenom betonového podkladu. Ale pilíře, na nichž na válečkách spočívá celá tíže stavby, jsou na pevných betonových základech zajištěných dřevěnými piloty. Přejíždí-li po mostě zvláště těžké těleso kyvadlové, betonové hranoly se nadzdvihují a opět klesají a tak nárazy na plochu mostovou tlumí.

Hostinec čp. 102

V hostinci čp. 102 vyměnila Jednota hostinského. Za Jana Ibla dosadila Jaroslava Pipotu. Za několik dní všude vzorná čistota, hostinský skutečný odborník. Jeho manželka dovedná kuchařka. Ta však nesměla mezi hosty a on nerad večer předržel 21. hodinu. Když se občas více napil, o 21. hodině docela nezdvořile vyháněl hosty, aby raději táhli domů, že už jim piva nenatočí. Když mu říkali: Tak si pojď pro peníze, nešel a odbýval je poznámkou: Peníze položte před sebe a táhněte.

Někteří členové rady místního národního výboru prohlédli si vazbu střechy kostelíka na hřbitově, protože již na první pohled střecha chátrá. Shledali, že věžička na kostelní střeše se zřítíla, na několika místech je krytina porušena a dovnitř zatéká. Uznali, že je potřeba v nejbližší době střechu přeložit, neboť dříví střechy, krovy, trámy jsou ještě zdravé, že lze tak krytinu kostelíka zachovat. Uznali, že však státi se tak musí brzy, jinak se střecha zřítí.

Střecha kostela

Poplatek z tanečních zábav podle předpisů činí 40 % z hrubé tržby. Tak to bylo zavedeno proto, aby se počet tancovaček omezoval. Čtyřicetiprocentní poplatek byl později u většiny tancovaček snížen na 20 %. U nás v roce 1958 nastala však taková praxe, že jednotlivé spolky začaly odvádět místo 20 % jen 10 % z hrubé tržby. Konečně když to státní revize zjistila, zakročil finanční odbor okresního národního výboru v Rakovníku. Vytkl, že je to zkracování příjmu státního a žádal doplacení. Tak doplatilo z tanečních zábav Jednotné zemědělské družstvo, výbor komunistické strany a spolek baráčníků. Tělocvičná jednota Sokol a sbor požárníků oznámili, že peněz nemají.

Poplatek